Technical and Bibliographic Notes / Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- [x] Coloured covers/ Couverture de couleur
- [ ] Covers damaged/ Couverture endommagée
- [ ] Covers restored and/or laminated/ Couverture restaurée et/ou pelliculée
- [ ] Cover title missing/ Le titre de couverture manque
- [ ] Coloured maps/ Cartes géographiques en couleur
- [ ] Coloured ink (i.e. other than blue or black)/ Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- [ ] Coloured plates and/or illustrations/ Planches et/ou illustrations en couleur
- [ ] Bound with other material/ Relié avec d'autres documents
- [ ] Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin/ La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distorsion le long de la marge intérieure
- [ ] Blank leaves added during restoration may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming/ Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées.

- [ ] Coloured pages/ Pages de couleur
- [ ] Pages damaged/ Pages endommagées
- [ ] Pages restored and/or laminated/ Pages restaurées et/ou pelliculées
- [x] Pages discoloured, stained or foxed/ Pages décolorées, tachetées ou piquées
- [ ] Pages detached/ Pages détachées
- [x] Showthrough/ Transparence
- [ ] Quality of print varies/ Qualité inégale de l'impression
- [ ] Continuous pagination/ Pagination continue
- [ ] Includes index(es)/ Comprend un (des) index

Title on header taken from:/ Le titre de l'en-tête provient:

- [ ] Title page of issue/ Page de titre de la livraison
- [ ] Caption of issue/ Titre de départ de la livraison
- [ ] Masthead/ Générique (périodiques) de la livraison

- [x] Additional comments:/ Commentaires supplémentaires: Part of cover title hidden by label. Text in Ukrainian.

This item is filmed at the reduction ratio checked below/
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X		12X		14X		16X		18X		20X		22X		24X		26X		28X		30X		32X
						✓																

Едвард Белямі.

ПРИЧТА ПРО ВОДУ

Переклав з анґлійскої мови

ІВАН САВКІВ

Ціна 5 центів

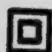
Вінніпеґ, Ман.
Видано заходом Відділу Ф. У. С. Д.
в Госмер, Б. К.
1911.

З „Рускої Друкарні Я. Н. Крета“ в Вінніпеґу.

Едвард Белямі.

ПРИЧТА ПРО ВОДУ.

Переклав з анґлійскої мови
ІВАН САВКІВ

ДОДАТОК:

Фред Варен

Цивілізовані малпи.

Вінніпеґ, Ман.
Видано заходом Відділу Ф. У. С. Д.
в Госмер, Б. К.
1911.

З „Рускої Друкарні Я. Н. Крета“ в Вінніпеґу.

Замітка.

Отсей виїмок з книжки Едварда Белямі — се найзамітнійший та найяркійший досї написаний образець нашого теперішного ладу з його природнами наслїдками — крізами. Припоручаемо його для пильного читаня і просимо при читаню мати на увазї, що промисловий розвій сего краю — се одна серія періодів т. зв. достатку, після яких правильно слїдували періоди застою, зі всїми звязаними з тим нещастями і трудностями. Треба справдї дуже тупого ума, аби з слїдуючих стрічок не порозумів теперішних відносин. — Видавцї.

Була колись одна дуже суха країна, котрої жителї відчували страшний брак води. І вони нічого иньшого не робили, а лише шукали за водою від ранку до ночи і богато з них гинуло, бо не могли її найти.

Однакож в тім краю були деякі люди хитрійші і пилнійші, чим прочі, і вони позберали богато води там, де другі не могли її найти і імя сих людий було: капіталісти.

І дійшло до того, що мешканці тої країни, прийшли до капіталістів і благали їх, аби вони дали їм напити ся води, яку призбирали, бо їх спрага була болюча. Але капіталісти відповідали їм словами: „Ідіть ви дурні люди! Чому ми, мали-б дати вам води, що ми її назберали, коли тоді ми стали-б ся рівні вам і згинули-б з вами.

Однакож слухайте, що ми зробимо для вас: Будьте наишми слугами, а будете мати воду."

І люди сказали: „Лиш дайте напити ся, а будемо вашими слугами, ми і наші діти". І так стало ся.

Бо капіталісти були люди тямущі і мудрі під той час. Вони порозділювали людий, що були у них за слуґ, у відділи з капітанами і офіцирами і одних поставили коло жерел черпати воду, иньших заставили носити воду а ще иньших післали шукати за новими жерелами. І всю воду казали зносити у одно місце. звідки люди а навіть слуги капіталістів мали брати воду. І сказали капіталісти до народу:

„Слухайте! За кожде ведро води, що ви нам принесете, аби ми виляли його у кадку, яка є ринком, ми дамо вам цента, але за кожде ведро, яке ми витягнемо, аби ви мали що пити і ваші жінки і ваші діти, ви маєте дати нам два центи, а ся ріжниця буде нашим зиском, бож бачите. що як би не сей зиск, то ми би не робими для вас

такої вигоди і ви всї мусїли-б погинути."

І людям здавамо ся, що се добре, бо вони були тупі на розум і через много днів вони пильно носили воду до кадки і за кожде ведро, яке вони принесли, капіталїсти давали їм цента, але слухайте, за кожде ведро, яке капіталїсти витягали з кадки аби дати його народови, народ платив два центи. І по ямімсь часї кадка з водою, тоб то ринок, переповнила ся. бо-ж за кожде ведро, яке люди вляли в кадку, вони діставали лише стільки, що могли вже купити лише пів ведра. І з причини надвижки, яка лишала ся з кождого ведра, кадка переповнила ся, бо народ був численний, а капіталїстів було лиш кілька і вони не могли пити більше, чим другі. З тої причини кадка переповнила ся.

І коли капіталїсти побачили, що вода переливає ся, то сказали до народу:

,,Чи не бачите, що кадка, тоб-то ринок, переливає ся? Тому сїдайте і будьте терпеливі, бо не будете тепер носити води, поки кадка не буде випорожнена."

Однакож коли люди не діставали вже більше центів від капіталїстів за ношене води, то й не могли купувати води, бо не мали за що. І капіталїсти зажурили ся, коли побачили, що не мають більше зиску, бо ніхто не купував води. І вони розіслали слуг своїх по горах, долинах і закутинах, щоб вони голосили:

,,Коли е хто прагнучий, нехай іде до кадки і купуе від нас воду, бо вода переливае ся".

Самі капіталїсти говорили поміж собою: ,,Дивіть ся, часи погані; мусимо оголошувати".

Однакож люди відповідали кажучи:

,,Як можемо ми купувати, коли ви нас не наймаете? Як инакше можемо ми набути гроші, аби було за що купувати? Тому наймайте нас, як перше, і ми радо будемо купувати воду, бо ми терпимо спрагу, і не будете потребувати оголошуваня".

Однакож капіталїсти відповіли народови:

,,Ми маемо наймати вас, аби ви носи-

ли воду до кадки, тоб-то до ринку, коли вона вже й так переливає ся? Розкупіть вперед воду, а коли кадка випорожнить ся через ваше куповане, то тодї ми вас знов наймемо."

І так стало ся, що коли капіталїсти не наймали більше людий до ношення води, то люди не могли купувати води, яку назносили, а що люди не могли купувати більше води, яку самі позносили, то капіталїсти більше не наймали їх до ношеня води. І розійшла ся по усїх усюдах вістка: „Се кріза."

І спрага народа була страшна, бо тепер вже не було так, як за давних часів, коли земля була свобідна і всякий міг шукати води для себе. Тепер капіталїсти забрали вже всї жерела і керницї і водотяги і посудину і ведра так, що вже жаден чоловік не міг дістати води нї звідки инакше як з кадки, тоб-то з ринку. Люди негодували на капіталїстів і говорили:

„Ади, з кадки переливає ся вода, а ми

гинемо зі спраги. Давайте нам води. аби ми не гинули."

Та капіталісти відповіли:

,,Не буде так. Вода наша. Ви не будете її пити, як не купите її за гроші."

І потвердили се присягою, кажучи своїм звичаєм: ,,що бізнес то бізнес."

Всеж таки капіталісти занепокоїли ся тим, що люди не купували більше води і через те не приносили їм більше доходів, і вони заговорили поміж собою:

.,Здаєть ся, що наші доходи зробили край нашим доходам і через ті доходи, які ми набули, неможливо вже мати більше доходів. І як же се стало ся, що наші доходи стали для нас безкорисними, а наші набутки роблять нас нуждарями? Треба післати за віщунами, нехай нам се витолкують." І післали за ними.

Віщуни-же були люди вправні в крутій бесіді, які держали руку з капіталістами з причини їх во[illegible] аби могли її вживати і жити, вони і їх діти. І вони говорили за капіталістів до народу і були їх повірен-

никами, бо капіталісти не були людьми бистрого розуму, анї легкої вимови.

І капіталісти зажадали від віщунів, аби вони витолкували їм сю справу, з якої се було причини, що люди не купували більше води, хотяй кадка була повна. І деякі з віщунів відповіли, кажучи: „Се є з причини надпродукції.''

А иньші сказали: „Се є переповнене ринку." Однакож значіне обох тих слів є однаке. А ще иньші сказали: „Ні, се є з причини плям на сонци." А ще иньші відповіли, говорячи; „Се не є нї з причини переповненя ринку, анї з причини плям на сонци, що настало се лихо, се є з причини браку довіря."

І коли так віщуни своїм звичаєм спорили поміж собою, мужі доходів дрімали і спали, а коли побудили ся, сказали до віщунів:

„Досить вже. Ви говорили до нас потїшаючо. Тепер йдїть і подібно потїшаючо говоріть до народу, аби він сидїв тихо та не закаламучував нашого спокою."

. . . А ще иньші (віщуни) сказали:
„Ні, се є з причини плям на сонци . . .

Однакож віщуни, а навіть мужі всестороннього знаня, — бо деяких і так називали, — не мали охоти іти поміж народ, боячи ся, аби народ не укаменував їх, бо народ їх не любив. І сказали до капіталїстів.

,,Панове, се є Тайна нашої штуки, що коли люди є ситі і непрагнучі і спокійні, то тоді вони находять відраду у наших словах так само, як ви. Однакож коли вони прагнучі і голодні, то не находять у наших словах відради, а радше кплять собі з нас, бо здаєть ся, що коли чоловік ненасичений, то наша мудрість виглядає йому пустою''.

Та капіталїсти сказали:

,,Ідїть! Чи-ж ви не є нашими повіренниками.''

І віщуни вийшли між народ і толкували йому тайну надпродукції і як то є, що люди мусять гинути зі спраги через те, що за богато води, і як то може бути за мало тоді, коли є за богато. Подібно говорили народови і про плями на сонци і про те, як

то могло дійти до такого стану через брак довіря. І було, як казали самі віщуни. Народови їх мудрість виглядала на недоріче. І народ зневажав їх, кажучи: „Проч, ви лисі голови! Ви будете нас туманити? Чи достаток спричиняє голод? Чи нічо є з причини надміру?" І взяли каміні, аби їх укаменувати.

І коли капіталїсти побачили, що народ таки негодує і не слухає віщунів, вони боячи ся, аби народ не прийшов до кадки і силоміцю не забрав води, вислали до него деяких сьвятих мужів (а се були лже-пророки), аби говорили народови, що треба сидіти тихо і не непокоїти капіталїстів з причини своєї спраги. І сї сьвяті мужі, тобто лже-пророки, ввіряли людий, що сю недолю зіслав бог ради спасеня їх душ і що вони повинні зносити се терпеливо і не пожадати води, ані не клопотати капіталїстів, бо прийде колись час, що як віддадуть духа, то опинять ся в країні, де вже не буде капіталїстів, а води подостатком. Та найшли ся й деякі правдиві божі проро-

ки і вони не хотіли пророкувати на користь капіталїстів, а якраз говорили без перестанку проти них.

І коли капіталїсти бачили, що люди таки ще нарікають і не успокоють ся анї на слова віщунів анї на слова лжепророків, тодї вийшли самі до народу і мачали кінцї своїх палців в воду, що переливала ся з кадки, і розбризґували краплї води з кінців своїх палців поміж народ, що тлумив ся довкола кадки. І імя сих крапель було милостиня а смак їх був дуже гіркий.

І коли капіталїсти таки бачили, що ні на слова віщунів, анї сьвятих людий, тобто лже-пророків, анї на краплї, що називали ся милостинею, не хоче народ успокоїти ся, але бурить ся все більше і громадить ся довкола кадки, немов би хотів взяти її силоміць, тодї зійшли ся разом і вислали тайком післанців поміж народ. І сї післанцї випукували найсилнїйших із поміж народу і всіх, що були зручні у бою, і говорили до них хитро словами.

,,Слухайте ви. Чому ви не злучите своеї

. . . І мачали кінці своїх палців в воду, що переливала ся з кадки, і розбризґували краплї води з кінців своїх палців поміж народ, що тлумив ся довкола кадки. І імя сих крапель було милостиня а смак їх був дуже гіркий . . .

долї з долею капіталїстів? Коли станете їх слугами і будете служити їм проти народу, аби народ не напав на кадку, то будете мати подостатком води, щоби не вмерти, ви і ваші діти."

І сильні мужі і сї що були вправні в военнім ремеслї послухали сеї мови і дали ся намовити, бо спрага приневолила їх до сего. І вони перейшли на сторону капіталїстів і стали їх слугами, і вложено в їх руки мечі і булави і вони стали за оборону для капіталїстів і били людий, коли сї товпили ся коло кадки.

І по многих днях вода в кадцї опала, бо капіталїсти поробили собі фонтани і позакладали ставки на рибу і купали ся в водї і їх жінки і дїти, і розмарнували воду для своїх роскошів.

І коли капіталїсти побачили, що кадка порожна, то скрикнули: „Кріза скінчила ся!" І зараз розіслали післанців і понаймали людий, аби носили воду і знов наповняли кадку. І за воду, що люди приносили до кадки, за кожде ведро платили цента, але за

воду, що її витягали капіталїсти з кадки, аби дати її тим самим людям, брали по два центи так, аби мати дохід. І по короткім часї кадка знов переливала ся, як і передше.

І відтак, коли народ много разів наповнював кадку, поки не переливала ся, і терпів спрагу, поки капіталїсти води не змарнували, прийшло до того, що в сїм краю появили ся люди, яких прозвано аґітаторами, бо вони підбурювали народ. І вони промовляли до людий, кажучи, що їм треба еднати ся, а тодї не будуть більше терпіти спраги. І в очах капіталїстів ті аґітатори були немов би тими людьми, що розносять заразу і вони радо були би їх порозпинали, але не сьміли з боязни перед народом.

А слова аґітаторів, якими вони говорили до народу, були сего рода:

,,Ви дурні люди, як довго ви дасьте ся туманити брехнями, як довго будете ви на ваше лихо вірити в те, чого нема? Бо уважайте, що усе те, що вам наговорили капіталїсти і віщуни, се хитро обдумані циган-

ства. І також ті сьвяті люди, що говорять, що се божа воля, аби ви завсїгди були убогі і нещасні і прагнучі, вважайте, вони ображають бога і брешуть, за що бог їх тяжко скарає, хоть иньшим буде прощати. Звідки до сего приходить, що ви не маєте гроший? А чому-ж ви не маєте гроший? Чи не є се з тої причини, що ви дістаєте лише цента за кожде ведро, що приносите до кадки, тоб то до ринку, але за кожде ведро, що ви купуєте, мусите платити по два центи, аби капіталісти могли мати на тім зиск? Чи ви не бачите, що через се кадка мусить переливати ся, наповняючи ся тим, чого вам бракує, богатїючи із вашого недостатку. І чи не бачите ви також, що чим тяжше працюєте, чим пилнїйше шукаєте за водою і носите її, то тим і гірше, а не луччше мусить для вас бути з причини того зиску, і чи не бачите що так воно завсїгди бути мусить?"

В отсей спосіб через многі днї говорили аґітатори до народу і нїхто не звертав на них уваги але вкінци люди таки зачали

прислухувати ся їм. І відповіли їм і сказали до аґітаторів:

,,Ви кажете правду. Ми справді жиємо в нуждї через капіталїстів і через їх зиски, бо через них та їх зиски ми в жаден спосіб не можемо дістати плодів нашої праці, так що наша праця є даремна і чим більше ми мозолимо ся, аби наповнити каду, тим скорше вона переливає ся і ми, як кажуть віщуни, не можемо нічого дістати, бо є занадто богато. Але, вважайте, капіталїсти є жорстокі люди і їх пімста страшна. Скажіть нам, чи не знаєте способу, в який би ми могли визволити ся з нашої неволї. І коли не знаєте певної дороги до визволу, то просимо вас, сидїть самі тихо і нас лишіть в спокою, аби ми могли забути нашу нужду".

І аґітатори відповіли, кажучи: ,,Ми знаємо спосіб."

А люди сказали:

,,Не дурїть нас, такий лад завсїгди бував і ніхто не найшов способу до визволу таки до нинїшної днин, хотяй многі шу-

кали за ним із сльозами в очах. Однакож коли ви знаете про спосіб, то кажіть нам се скоро."

Тодї аґітатори заговорили народови про спосіб. І сказали:

,,Вважайте, що за користь маете ви їм віддавати всї плоди своеї працї? Що великого вони роблять, що ви даете їм таку нагороду Гляньте! Се е лиш тому, що вони дїлять вас на віддїли і випроваджують вас і призначують вам роботу а відтак дають вам трошки води, яку ви самі принесли, а не вони. Тепер глядїть, який е вихід з сеї неволї. Робіть для себе те, що робили для капіталїстів — іменно, упорядкуйте самі вашу працю, самі провадьте свої віддїли, самі дїлїть поміж собою роботу. Тодї зовсїм не будете потребувати капіталїстів і не будете давати їм більше зисків, а всї плоди вашої працї дїлити-мете поміж собою як братя; кождий по рівному. І так кадка нїколи не переповнить ся, поки кождий не буде мати подостатком і не буде нїхто отвирати уст, просячи о більше. А тодї з над

міру води можете поробити хороші фонтани і ставки на рибу, аби було чим звеселяти ся, так як веселили ся капіталїсти; однакож се вже буде утїха для всїх.“

І люди відповіли:

„Якже би устроїти се діло, бо воно виглядає нам добре.“

А аґітатори відповіли.

„Виберіть з поміж себе довірених людий, аби йшли попереду вас і провадили ваші віддїли і порядкували вашею працею і сї люди будуть, як були капіталїсти, тільки вважайте, аби вони не були вашими панами, як капіталїсти, а братами і урядниками, що творять вашу волю; і вони не мають брати жадних зисків, а лише звичайну пайку, як і всї иньші, так щоби більше не було поміж вами панів та слуг, а лише братя. А від часу до часу, коли будете вважати за відповідне, будете виберати иньших довірених людий на місце попередних, аби порядкували працею.“

І люди слухали і се діло виглядало їм дуже добре. Рівнож не виглядало воно їм

. . . І капіталїсти чули гомін окликів і чули, що народ каже, і віщуни також се чули як рівнож і фалшиві пророки і могучі войовники. що були обороною капіталїстів; і чуючи се вони сильно тремтїли, що аж колїнами били до купи і говорили одні до других: „Конець наш зближає ся".

на трудне. Тож всї в один голос крикнули:

,,Нехай же буде, як ви кажете, бо ми так зробимо!“

І капіталїсти чули гомін окликів і чули, що народ каже, і віщуни також се чули, як рівнож і фалщиві пророки і могучі войовники, що були обороною капіталїстів; і чуючи се, вони сильно тремтїли, що аж колїнами били до купи і говорили одні до других: ,,Конець наш зближає ся.“

Та були й деякі правдиві пророки живого бога, що не хотїли пророкувати на користь капіталїстів а мали любов до народу і сї, вчувши оклики народу і що народ говорить, втїшили ся безмірною радостию і дякували богови за спасенє.

І люди пійшли і зробили все те, що казали аґітатори, до одного слова, І не було вже більше спраги у тім краю, анї не було нікого голодного, анї нагого, анї холодного, анї терплячого який небудь иньший недостаток. І кождий мущина кликав другого: ,,Мій брате“, а кожда женщина відзивала ся до своєї товаришки: ,,Моя се-

стро", і так вони справді відносили ся одні до других, як братя і сестри, що жиють разом у згоді. І ласка божа панувала вічно над сею країною.

ДОДАТОК:

Фред Варен

Цивілізовані малпи.

Один славний подорожний заїхав раз до Африки. Він заблукав далеко у нутро краю, де ще ніколи не бувала нога цивілізованого чоловіка. Там найшов рід малпів, живучих у вдоволеню річами, яких природа дала їм подостатком.

Кожда малпа зберала, чого її було треба, а сусіди її робили так само, — і жадна з них не терпіла недостатку. Чоловіка задивувала несьвідомість тих простих сотворінь і він порішив дати їм пару лекцій політичної економії. Скликав отже пару малп, що виглядали на наймудрійших і розвинув перед ними свій плян, як би то жити без праці.“

„В моїм краю ми не зберaємо овочів з поля та ліса — иньші роблять се за нас.“

„Як же се?“ спитала одна малпа,

Чоловік, знижівши свій голос, пояс-

нив вибраній громадці свій секрет. На слідуючий день, коли прочі малпи ще спали, вибрані кілька під проводом чоловіка взяли в посїдане лїси та кокосові гаї. Коли иньші малпи вийшли на снїдане, завідатель нової компанії виступив і сказав:

,,Дорогі малпи! Нам виглядало, що найлучше буде, аби ми (і тут показав на кількох вибраних) взяли в свое посїдане землю та кокосові гаї..Однакож ми рішили дати вам всїм роботу, за яку будемо вам давати наемну плату так, аби нїкому не бракло на поживу,'' — і усьміхаючись мило та ласкаво підморгуючи, він вияснив плян цивілїзації, який приніс з собою великий білий чоловік.

Иньші малпи, бачило-сь, були раді такому зарядженю, — бо чиж не був се крок до цивілїзації? — і з легким серцем та охочими руками стали до роботи зберати овочі з дерев, Половину зібраних овочів віддано новим властителям, а другу половину задержали робочі малпи як наемну плату. За короткий часок члени компанії мали

вже всї оріхи, які могли з'їсти а не потребуючи їх більше, завідатель видав оповіщене, що на якийсь час робота здержуеть ся, а робітники можуть йти на спочинок.

Тимчасом малпи зголоднїли і хотїли-б були зривати овочі з дерев, та завідатель сказав:

,,Нї, коли ми будемо мати для Вас роботу, то можете зривати для нас овочі, а ми дамо вам частину з них, як наемну заплату, але тепер, глядїть, ми маемо на якийсь час всьо, чого потребуемо, і тому ще нема потреби зачинати роботу.“

І хотяй дерева вгинали ся під оріхами і малпи хотїли робити, завідатель не хотїв згодити ся, щоби починати роботу — бо під руками у него була надвижка.

Відбула ся нарада і одна з малп — більше бунтовлива чим иньші — явно радила відібрати гай та задоволити свої потреби, кажучи, що до овочів всї мають стільки само права, що й мнимі властителї.

Се виглядало декому добре, але иньші потрясали головами і казали, що се не по

цивілїзованому, — що треба чекати, поки часи не змінять ся. Иньші (що зазнали ласки від компанії) говорили, що ті, що тепер не мають оріхів, повинні були щадити тодї. коли працювали, так аби на випадок, як компанія не буде їх дальше потребувати, не опинювали ся в недостатку.

Та чим голоднїйші ставали малпи, тим голоснїйші ставали їх нарікання. В їх невчених головах нїяк не могло поміститп ся. як се може бути, аби вони голодували підчас коли оріхи гниють на землї. По часї навіть порядні та консервативні малпи явно радили відібрати гай та заспокоювати свої потреби, як колись перед добою цивілїзації.

Так і постановлено.

Цїлою громадою рушили малпи до завідателя і зажадали від него ключів від гаю Завідатель настрашив ся крику поміж малпами і взивав їх до вшанованя „права“ — права, яке установили кілька вибраних, після якого вони взяли на приватну власність те, що належало ся всім, — але клич

його був даремний. Малпи забрали гай і овочі. І було подостатком для всіх, не виключаючи й завідателя та його давнійших союзників — однакож їх попросили до роботи, аби робили свою пайку, бо ніхто иньший не хотів за них робити.

Питане — Чи є ми такі мудрі як малпи?

Накладом „Робочого Народа"

вийшли отсї прегарні, тані і цікаві книжочки для робітників: (гляди па відворт. стор.

Віктор Туша:

ЯК ПОВСТАВ СЬВІТ?

Переклав Мир. Стечишин.

З численними ілюстраціями

Ціна 15 центів,

Павло Крат:

КРОВ ЗА КРОВ.

Оповідане з житя у Київщині

Ціна 5 центів.

Мирослав Стечишин:

СМЕРТЬ за 8-годинний день праці.

Оповідане про пятьох чікаґовських мучеників за робітничу справу, повішених 11 новембра 1887 р.

Ціна 5 центів.

Павло Крат-Терненко

СІЧИНСЬКИЙ В НЕВОЛІ.

Поема. Друге видане з портретом Мир. Січинського та ілюстрацією Діброви.

Ціна 5 центів.

Мих. Василенко і Р. Рабів:

ЩО ДУМАЮТЬ СОЦІЯЛІСТИ?

(Після Ч. Г. Кера)

Ціна 10 центів.

Едвард Белямі:

ПРИЧТА ПРО ВОДУ.

Переклав з анґл. мови Іван Савків.

Ціна 5 центів.

